

Hola, hola, UMTS volá

UMTS neboli sítěmi třetí generace jsou dnes stránky novin a časopisů plné, a tak určitě tušíte, o co jde. Podle plánu by tito nástupci dnešních sítí GSM a zítřejších GPRS měli u nás začít fungovat v roce 2002, ale jak to tak vypadá, bude to spíše později. Z hlediska plánování a budování sítí je to však "za rohem", a tak není divu, že se už dnes připravuje vydávání licencí, a lobování je tudíž v plném proudu.

V této souvislosti je třeba si uvědomit jednu zásadní věc: telekomunikační licence je statek v tom pravém smyslu slova, a tak může být jeho prodej pro stát obrovským přínosem, který mu může přinést desítky miliard korun zcela zadarmo. Pokud je ovšem stát ochoten po nich sáhnout. A právě to je jádro pudla. Ten náš totiž ústy svých úředníků – mám na mysli Ministerstvo dopravy a spojů – vydává prohlášení, že vydražit nejspíše čtyři UMTS licence (což je na Česko strašně moc) přece nemá smysl, protože firmám pak nezbydou peníze na rozvoj sítě a poplatky pro zákazníky budou příliš vysoké. Dlužno říci, že na tom něco je, ale řekněte: je tohle starost státu? To ať si přece vítězné firmy zařídí samy. Když zaplatí moc, jako to udělaly v historicky první UMTS aukci v Británii (utržilo se nějakých 1 300 miliard Kč), někdo je koupí i s licenci, a i to se už stalo. Další aukce, probíhající v SRN, je už promyšlenější, ale přesto na tomto největším telekomunikačním trhu Evropy vynese ještě více (k 15. srpnu bylo nabídnuto zhruba 1500 miliard korun!). Když si všechno sesumírujete, pochopíte, proč stávající operátoři silně lobují za tradiční výběrové řízení, které nejen připravuje stát o velké peníze (jim je naopak šetří), ale je i neprůhledné a vyvolává spory, jako tomu ostatně bylo i v případě Českého mobilu. Ale to není všechno: stávající operátoři lobují i za to, aby jim licence na UMTS byly přiděleny automaticky! Tomu říkám "byznys". Jednou dostanete telekomunikační licenci na bezdrátovou telefonní síť, a už se to s vámi veze až do skonání věků. Opravdu to není vtip – stát a jeho ČTÚ o tom vážně takhle mluví a jakýkoli normálně myslící tvor musí jen nevěřičně kroutit hlavou.

Místo toho, aby se vyhlásila veřejná dražba, vyneslo to peníze a byli jasní vítězové a jasní poražení (a tudíž odpadla jakákoli odvolání), udělá se – dnes už klasická – habadůra a přidělí se tři licence stávajícím operátorům, a aby se nefeklo, vydá se i čtvrtá. Vše se pak přenechá za organizační poplatek (rozumějte zadarmo).

Nejenže na úbytě zajde zdravý selský rozum, ale ani peníze, které stát nevydělá, nemůže použít, a když je tudíž bude potřebovat (a on bude), sáhne pro ně do kapes daňových poplatníků, tj. nám. Hlavně když budou spokojeni ministerští úředníci a stávající GSM operátoři. Občan jako obvykle zpláče nad prodělkem. A ten nebude malý, vždyť se tady bavíme o nějakých dvaceti třiceti miliardách korun, a to jsem možná ještě zatraceně skromný. Vždyť kdyby bylo zapláceno jen 5000 Kč na každého občana (v Británii to byl více než čtyřnásobek), utržili bychom 50 miliard!

O filmu

Tak jsem opět koukal na Sedm statečných a opět jsem si uvědomil, jak skvělý je to film. Nebýt klasické Novy, která mu opět příliš nepřidala (nejdříve to na naší televizi jelo širokoúhle, pak to přešlo do formátu 4 : 3 s kobylymi obličejí), vychutnal bych si ho ještě více. Nicméně samotná repríza mě přivedla k zamyšlení, zda by někdo dneska v USA dokázal ještě takový film natočit. Co natočit? Zda by do něj někdo investoval! Vždyť Američané mají rádi happy end, a tady umírá příliš mnoho kladných hrdinů. A propos, dovedete si představit Titanic s neutonulým DiCapriem, a tudíž šťastnou svatbou na konci? Když tohle vidím, uklidňuje mě to – zdá se, že tu a tam má ještě nějaký producent rozum.

O DRCu

DRCnulo mě to do očí, když jsem viděl ten rozdíl, mezi normální televizí Sony a Sony s dvojnásobným řádkováním vybavenou systémem zvaným DRC – Digital Reality Creation. V předváděcí místnosti firmy se totiž stejný obraz z DVD promítal na dvě různé televize – jedna měla klasický PAL a druhá "dvojitý PAL". Rozdíl byl přímo markantní. Novinka používá obrazovku Trinitron WEGA a barvy jsou na ní tak nějak přirozenější, což je znát zvláště na té pleťové. Pokud ovšem máte velmi kvalitní televizní signál, zmíněné DVD či satelit. Za DRC sice zaplatíte peněz jako za kozu, ale protože se v Evropě HDTV zjevně jen tak nedočkáme, je toto generování dvou televizních řádků z jednoho řádku asi jediná naděje, jak si alespoň trochu vylepšit obraz.

Bohumil Herwig, bohous@herwig.cz